

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgte: Y.Z., Z.Z. og Y.Y.

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring skal fortolkes således, at hvis der er fremlagt forfalskede dokumenter for at få udstedt opholdstilladelser til en tredjelandstatsborgers familie-medlemmer, er den omstændighed, at disse familiemedlemmer ikke havde kendskab til dokumenternes svigagtige karakter, ikke til hinder for, at den pågældende medlemsstat inddrager opholdstilladelserne i henhold til denne bestemmelse. I overensstemmelse med dette direktivs artikel 17 påhviler det imidlertid de kompetente nationale myndigheder forud herfor at vurdere disse familiemedlemmers situation individuelt ved at foretage en afbalanceret og rimelig bedømmelse af alle de foreliggende interesser.
- 2) Artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at hvis status som fastboende udlænding er blevet meddelt tredjelandstatsborgere på grundlag af forfalskede dokumenter, er den omstændighed, at disse tredjelandstatsborgere ikke havde kendskab til dokumenternes svigagtige karakter, ikke til hinder for, at den pågældende medlemsstat inddrager denne status i henhold til denne bestemmelse.

(¹) EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 13. marts 2019 — E mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Nederlandene)

(Sag C-635/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — indvandringspolitik — ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — undtagelser fra direktivets anvendelsesområde — artikel 3, stk. 2, litra c) — undtagelse af personer med subsidær beskyttelse — udvidelse af retten til familiesammenføring i national ret til at omfatte de nævnte personer — Domstolens kompetence — artikel 11, stk. 2 — manglende officiel dokumentation for familiemæssig tilknytning — forklaringer, der ikke anses for at være tilstrækkeligt plausible — forpligtelser for medlemsstaternes myndigheder til at foretage yderligere undersøgelser — grænser)

(2019/C 155/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol har i henhold til artikel 267 TEUF kompetence til at fortolke artikel 11, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den forelæggende ret skal tage stilling til en ansøgning om familiesammenføring fra en person med subsidær beskyttelsesstatus, når den nævnte bestemmelse i medfør af national ret er blevet gjort direkte og ubetinget anvendelig i en sådan situation.
- 2) Artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/86 skal fortolkes således, at denne bestemmelse under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en ansøgning om familiesammenføring er blevet indgivet af en referenceperson med subsidær beskyttelsesstatus til fordel for en mindreårig, som hun er tante og angiveligt værge for, og som bor som flygtning og uden familiemæssig tilknytning i et tredjeland, er til hinder for, at denne ansøgning afslås udelukkende med den begrundelse, at referencepersonen ikke har fremlagt nogen officiel dokumentation for den mindreåriges biologiske forældres død, og derfor for den faktiske familiemæssige tilknytning med den mindreårig, og at den forklaring, som referencepersonen har givet som begrundelse for, at hun ikke var i stand til at fremlægge en sådan dokumentation, ikke er blevet fundet plausibel af de kompetente myndigheder alene med henvisning til generelt tilgængelige oplysninger om situationen i oprindelseslandet, uden at tage hensyn til referencepersonens og den mindreåriges konkrete situation og de særlige vanskeligheder, som de ifølge deres egne udsagn har befundet sig i før og under flugten fra deres oprindelsesland.

(¹) EUT C 63 af 19.2.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2019 — Skatteverket mod Srf konsulterna AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-647/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 53 — levering af ydelser, der består i at give adgang til arrangementer inden for undervisning — stedet for afgiftspligtige transaktioner)

(2019/C 155/11)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Srf konsulterna AB